

Lietuvos meno kūrėjų asociacija

Pianistas Jurgis Aleknavičius: „Muzika be meilės - tik materialiai garsų sistema“

2013-02-04

ŽURNALAS: Muzikos Barai

TEMA: Muzika

AUTORIUS: Ieva Svitojūtė

DATA: 2013-02

Pianistas Jurgis Aleknavičius: „Muzika be meilės - tik materialiai garsų sistema“

Ieva Svitojūtė

Dvidešimt šešerių metų pianisto Jurgio Aleknavičiaus atsidavimas muzikai buvo ne kartą įvertintas tiek nacionaliniu, tiek tarptautiniu mastu. Prestižinių konkursų Italijoje, Prancūzijoje, Švedijoje ir, žinoma, Lietuvoje diplomantas praėjusių vasarą sulaukė kol kas svarbiausio apdovanojimo savo karjeroje - pirmosios premijos Maltos tarptautiniame pianistų konkurse „Malta international music competition“. Šiuo metu Jurgis yra valstybinės Sankt Peterburgo N. Rimskio-Korsakovo konservatorijos aspirantas.

Pirmieji muzikiniai ieškojimai

Muzikantų šeimoje augęs Jurgis Aleknavičius, pasak jo mamos, muzikos grožį pažino anksčiau nei supantį pasaulį. Pianistas sako, kad galbūt tai tik sutapimas, bet pirmą kartą paėmęs į rankas J. S. Bacho natas jis intuityviai pajuto, kaip toliau vystysis muzikinė harmonija. Paklausęs mamos, kaip tai įmanoma, sužinojo, kad būtent ši muzika ją lydėjo visus devynis kūdikio laukimo mėnesius.

Lietuvių liaudies muzikos specialisto ir akordeonistės vaikas septynerių pradėjo mokytis B. Dvariono muzikos mokykloje. Vis dėlto būsimajam muzikantui nebuvo lengva pasirinkti instrumentą. „Tuo metu, stodamas į muzikos mokyklą, neturėjau supratimo, ko noriu“, - prisimena J. Aleknavičius. Mamos padedamas nusprendė pradėti mokytis skambinti fortepijonu, o vėliau galbūt tęsti mokslus pučiamųjų skyriuje. Tiesa, tada nė vienas iš jų nepagalvojo, kad į egzaminą kabinetą Jurgiui teks eiti vienam, be mamos. „Tuo metu ji dirbo vaikų darželyje ir dažnai grodavo akordeonu, taigi kai manęs paklausė, kuo noriu groti, aš drąsiai atsakiau -

akordeonu“, – juokiasi pianistas. Laimė, mama greitai išsiaiškino nesusipratimą ir Jurgis pradėjo lankyti fortepijono pamokas.

Sulaukęs dešimties Jurgis pakeitė nuomonę dėl instrumento ir pareiškęs, kad fortepijonu skambina tik mergaitės, nusprendė rinktis saksofoną. Vis dėlto po trejų metų mokslų pripažinęs, kad groti fortepijonu jam kur kas įdomiau, pučiamuosius metė.

Meilę muzikai paskatino mokytoja

Pasak J. Aleknavičiaus, noras gyvenimą paskirti muzikai atėjo palyginti vėlai, tik sulaukus 16 metų. Dvi mokyklas – vidurinę ir muzikos – lankęs vaikinys pasakoja, kad, kaip ir daugelio vaikų, jo artimiausi draugai bei interesai buvo gana toli nuo klasikinės muzikos, liautis muzikuoti neleido tik mama.

„Tačiau man labai pasisekė, kad pradėjau lankyti fortepijono pamokas pas Tatjaną Radovič“, – mano Jurgis Aleknavičius. Mokytoja sugebėjo sudominti pamokomis, fortepijono galimybėmis ir ragino stengtis, jos klasėje visada būdavo ypatinga atmosfera ir kaskart norėdavosi ateiti gerai pasirengusiam. Kadaisė tik per prievartą grojęs vaikinys po kelerių metų darbo su šia mokytoja jau nebegalėjo išsivaizduoti gyvenimo be muzikos.

T. Radovič Jurgis iki šiol laiko vienu svarbiausių žmonių, lėmusių apsisprendimą žengti muziko keliu. Jos tėvai, žinoma fortepijono pedagogė Mariam Azizbekova ir žymus smuikininkas Viktoras Radovičius, studijas baigė Maskvoje. „Rusiška fortepijono dėstyimo metodika, kuri pripažinta visame pasaulyje, būdinga ir mano mokytojai“, – sako J. Aleknavičius ir priduria, kad muzikos meno paslapčių iš jos semias iki šiol.

Šiuo metu valstybinėje Sankt Peterburgo N. Rimskio-Korsakovo konservatorijoje studijuojantis pianistas panašiai galėtų apibūdinti dabartinę savo dėstytoją profesorę Niną Serioginą. Pianisto nuomone, tai neeilinė asmenybė, ji skatina muzikantus ieškoti savo stiliaus. „Neturiu tapti panašus į kitus, turiu padaryti taip, kad kiti norėtų tapti panašūs į mane“, – įsitikinęs jis.

Studijos prestižinėje mokykloje

„Daug kam atrodo: na, kokią nors melodiją pagroji, pirštai klavišais pabėgioja, ir gražu. Tačiau muzika yra nepaprastai plati studijų sfera, čia galima gilintis ir gilintis“, – apie tvirtą apsisprendimą žengti toliau ir pasirinkti aspirantūrą užsienyje pasakoja Jurgis. Susipažinęs su atviras pamokas M. K. Čiurlionio menų gimnazijoje kasmet vedančia prof. Nina Seriogina ir dėstytojų paskatintas pianistas nusprendė rinktis N. Rimskio-Korsakovo konservatoriją Sankt Peterburge.

„Iš visų įstojusiųjų aš surinkau daugiausia balų – labai dėlto džiaugiausi, nes ruošdamasis stojamajam egzaminui idėjau labai daug pastangų“, – pasakoja J. Aleknavičius. Jis buvo pasirinkęs labai sudėtingą, tačiau kartu sau artimą programą. Tarp daugybės padėjusių rengtis egzaminui buvo ir dabartinė pianisto dėstytoja prof. N. Seriogina. „Kai įdedi tiek daug darbo, atrodo, kad ir sėkmė atsisuka“, – šypsosi Jurgis ir priduria, kad studijas N. Rimskio-Korsakovo konservatorijoje kol kas laiko vienu iš didžiausių savo pasiekimų.

Laimėjimas Maltoje ir sėkmė pasaulio koncertų salėse

Kalbant apie išimintiniausias pianisto Jurgio Aleknavičiaus karjeros akimirkas negalima nepaminėti sėkmės Maltoje, kurioje 2012 metais vykusiame konkurse „Malta International Music Competition“ muzikantas iš Lietuvos laimėjo pirmąją premiją.

„Buvau nepaprastai laimingas“, – aukštą įvertinimą prisimena Jurgis. Jis tvirtina tikslingai pasirinkęs sunkesnę kelią ir nusprendęs nesivaikyti madų, nesistengti įtikti publikai, bet parodyti kuo aukštesnį profesionalumo ir meniškumo lygį. Muzikanto sprendimas pasiteisino, jis aplenkė konkurso dalyvius iš Italijos, Kinijos, Rusijos ir kitų pasaulio šalių.

Įvertinimas Maltos konkurse taip pat atvėrė galimybes koncertuoti daugelyje valstybių – Italijoje, Maltoje, net Kinijoje. „Pastarojoje šalyje didžiuliai miestai, išpūdingos koncertų salės, didelis dėmesys atlikėjui iš užsienio – tai buvo nauja ir labai įdomi patirtis“, – pasakoja pianistas. Tiesa, išimintiniausiais koncertais pianistas greičiausiai pavadintų pasirodymus Sankt Peterburge arba šalia jo esančioje Peterhofo carų rezidencijoje: „Ten esanti salė dekoruota auksu, atrodo išskirtinai prabangiai. Žinoma, ir publika joje renkasi neeilinė: pasipuošusios damos, pasitempę džentelmenai, šampanas pertraukos metu – pasijutau tikru aukštuomenės nariu“, – prisimena J. Aleknavičius.

Ateities planai

Paklaustas apie ateities planus pianistas ilgai negalvoja: „Tikiuosi dalyvauti festivaliuose, koncertuoti Europoje ir kitose šalyse.“ Ir priduria: „Taip pat ir Lietuvoje“. Ir nors muzikantas kupinas norų užkariauti užsienio koncertų sales, bet būti pasaulio piliečiu, kuris kas savaitę gyvena vis kitoje šalyje, vis kitame viešbutyje, jis netrokšta. Tokio gyvenimo tenka ragauti studijuojant Rusijoje, gastroliuojant Kinijoje ir Europoje. „Lietuva yra mano namai, be kurių neįsivaizduoju savo gyvenimo: čia noriu dirbti, koncertuoti, užsiimti veikla, kuri man svarbiausia“, – apibendrina Jurgis ir pasidžiaugia, kad dar šią žiemą į Vilnių grįš ne tik aplankyti artimųjų, bet ir koncertuoti.